
PRZERADZENIE (4) *sb n*

Pierwsze i drugie e oraz a jasne; końcowe e z tekstu nieoznaczającego -é.

sg N przeradzeni(e) (2). ◊ G przeradzenia (1). ◊ D przeradzeniu (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów) s.v. przeradzić.

1. Namówienie, przekonanie do czegoś, nakłonienie (3) : Persuasorius, Mocny ku przerádzeniu/
vmiejący co przewieść ráđą fwą. *Mqcz 424c.*

przeradzenie czego czym (1): Persuasio, Przerádzenie/ przewidzenie czego wymownością fwoyą
vczinienie wiáry. *Mqcz 424c.*

Szereg: »namowienie i przeradzenie« (1): Pitho. Hanc varie vocant Latini, Suadam, leporem,
Suadelam, Persuadendi Deam, Bogini námowienia y przerádzenia. *Mqcz 301b.*

2. Zdrada (1) : Delatio, actus ipse deferendi aliquem, Oskárzenie/ Wydánie/ Przerádzenie/ też
Zdánie lie ná kogo. *Mqcz 123a.*

Synonimy: 1. namowa, namowienie, zwiedzenie; 2. zdrada.

Cf PRZERADZIĆ

ALKa